

Година спілкування:

«Хліб – усьому голова»

Мета. Прищеплювати учням бережливе ставлення до хліба; виховувати повагу до людей праці; ознайомлювати учнів з минулим свого народу, звичаями нашого краю.

Обладнання. Сюжетні малюнки, колоски пшениці, коровай та різноманітні вироби з тіста, вишивані рушники, малюнки дітей про хліб, виготовлені самими учнями, свічки.

Слово вчителя:

Встаньте, дітки, всі рівненько,

Посміхніться всі гарненько,

Посміхніться всі до гостей,

Посміхніться і до себе.

Привітайтеся: - Добрий день!

Хай гарно розпочнеться день!

Сьогодні ми знову звернемося до давніх традицій нашого народу. А ось про що саме поведемо розмову, відгадайте самі:

Виріс у полі на добрій землі,

місце знайшов на столі.

Що це?

Учні: хліб.

- Так, мова піде про хліб. Ось гарний, запашний лежить на вишитому рушнику. Чому саме на рушнику? Тому що рушник – Один із національних оберегів, символ України. Хліб, сіль на рушнику – то висока ознака гостинності народу.

Учениця.1. З давня хлібу надавали круглої форми, ототожнюючи його з сонцем. Якщо в домі пахне хлібом - тут злагода і щастя,

якщо в державі колосяться хлібні поля – тут мир і достаток. Хліб це святість.

Учениця2.. В усі віки хліб був обов'язковим атрибутом, що супроводжує найважливіші події в житті людини.

В усі часи майже всі свята були пов'язані з хлібом і не тільки, як з найпотрібнішим продуктом харчування, а як найголовнішим, навколо чого розгорталось дійство.

З давніх давен і до нині всіх дорогих гостей зустрічають хлібом і сіллю.

Учень. Гостей дорогих стрічаєм

Круглим, пишним короваем.

З рушником берем таріль,

Коровай кладем і сіль.

Шанобливо хліб підносим

І, вклонившись, щиро просим:

- Любий гостю наш, приймай

Хліб гостинний – коровай.

Учениця. Візьміть у руки хліб духмяний,

Він незвичайний, він святий,

Ввібрав і пісню, й працю в себе,

Йому до ніг вклонитись треба,

Він скарб найбільший на землі.

Вчитель. Хліб — усьому голова. З давніх-давен він у великій шані у нашого народу. Це людська святиня. Одне з див на землі – хлібне зерно. Люди називають його житом, від слова «життя». А чи знаєте ви, як пахне життя? Давайте затихнемо на хвилику і відчуємо цей запах... Це пахне хліб.

Хліб і слово

1. У стінах храмів і колиб

Сіє нам святково,

Як сонце, випечений хліб,

І виплекане слово.

2. І люблять люди з давнини,

Як сонце незагасне,

І свій духмяний хліб ясний,

І рідне слово красне.

3. Бо як запахне людям хліб,

Їм тихо дзвонить колос,

І золотом сіє сніп

Під жайворонка голос.

4. Цей сплав чудесний, золотий

З ядристих зерен літер:

«Не кидай хліба, він – святий,

Не кидай слів на вітер!»

Слайди (*Хліб усьому голова.*)

Золота зернина

Жила-була золота Зернина. Лежала вона в засіку і мріяла про те, яку користь вона може принести людям.

- Іди скоріше на поле і зарийся в землю, – почула вона чийсь голос. Послухала Зернина, побігла на поле і зарилась в землю, та й заснула. Прокинулась вранці, а у неї на маківці зелений росток виглядає. Обдивилась Зернина і бачить, що навкруги багато-багато таких ростків. Все поле з чорного перетворилось в зелене. Росла Зернина, росла і перетворилась в зелену рослину з колоском. Колосок під жарким сонцем скоро пожовтів. Поле з зеленого перетворилось на золоте. Незабаром по полю пішли великі комбайни і Зернина разом з іншими своїми братами і сестрами потрапила на тік. Із золотої вона перетворилась на біле борошно. На хлібокомбінаті з неї спекли великий і смачний коровай. І Зернина з білої перетворилась на рум'яну.

Урожай (виходить).

Я – Урожай добірний,

Багатий, щедрий, вірний. (Вклоняється)

Щастя, радості цій господі,

Хто глядів мене ціле літо

Зимуватиме смачно і сито.

Кажуть, виріс я на городі

І у полі, на ниві, в саду,

А господаря не знайду.

- А скажіть мені, хто мене доглядав?

- А скажіть мені, хто мене викохав?

- Хто у спеку збирав,

У комори засипав?

Учні (разом). Це – хлібороб!

Учень. А тепер дозвольте посіяти пшеничне зерно в цій господі, воно поселить в серцях добро і ласку, ніжність і повагу до рідної землі.

Учні говорять слова і засівають світлицю зерном.

Учень 2. Сієм щедро, сієм рясно,

Сієм радість, сієм щастя.

Учень 3. Засіваєм світлицю –

Хай росте овес, пшениця,

Хай шумить колосся в полі,

Хай цвіте щаслива доля.

Учень 2. Сієм, сієм зернята,

Щоб земля була багата,

З наших рук приймала ласку

На життєву щиру казку!

Вчитель: А скільки склав народ прислів'їв про хліб, щоб пам'ятали люди, який він важливий у житті.

Прислів'я

1. Глибше орати – більше хлібамати.
2. Сій вчасно, вродить рясно.
3. Земля – матінка, а хліб – батечко.
4. Паляниця – хлібові сестриця.
5. Хочеш їсти калачі, не сиди на печі.
6. Риба – вода, ягода – трава, а хліб – усьому голова.

Звучить музика. Діти запалюють свічки.

Вчитель. Сьогодні ми даремно запалили свічки, як у храмі. Нехай в цю хвилину наш клас стане храмом пам'яті. Вшануймо хвилиною мовчання тих, хто став жертвами лихоліть, які випали на долю українського народу. (*Хвилина мовчання. Діти гасять свічки*)

Вчитель. Пам'ятаймо, що в хлібі – велика праця.

Пам'ятаймо завжди, що хліб – святий.

Учень. Гості наші дорогенькі!

Добра Вам бажаємо.

І за добрим звичаєм

Хлібом пригощаємо.

Діти співають пісню «Український коровай»

